

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

hlas

صوت الاتحاد الإسلامي

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
NÁBOŽENSKÝCH OBCÍ A ORGANIZACÍ
V ČESKÉ REPUBLICE

• ROČNÍK 22

• ČÍSLO 1 - 6

SRPEN 2004 • DŽUMÁDÁ-TH-THÁNÍ 1425

لجاعة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

Organe de la Communauté religieuse
musulmane de la République Tchèque

Ofizielle Zeitung der moslemischen Religionsorganisationen
in der Tschechischen Republik

Uwaymir Anjum

Marie, inspirace

ve víře

"Ach, kéž bych byla raději již dříve zemřela a upadla v zapomenutí úplně!"

To byl nárek zmučené mladé ženy, která byla blízká Alláhu. Tak blízká, tak milující a tak spoléhající se na Alláha, že mohla dokonce inspirovat proroky. Mohla a stalo se to.

Kdo to byl? Co ji trápilo? A co je nejdůležitější: proč musela snášet, přes svou zbožnost a spoléhání se na Alláha, takové trápení?

Byla to Marie (Marjam), dcera 'Imrána,
necht ji Alláh žehná a dá mír.

Prohlásila tato slova plna úzkosti, když ji archanděl Gabriel předal radostné poselství o synu, zázračném synu, který se narodí bez otce, pouze z dovolení Alláha Jediného. Podle některých tradic trvalo její těhotenství jen pár hodin. Když začala cítit bolesti a když si vzpomněla na pomluvy a ponižení, kterým bude muset čelit z rukou zlomyslných lidí svého národa, zvolala bolestí.

Její trýzeň musela být hluboká a vzrušená. Pro svůj národ byla vzorem, inspirací, obrazem zbožnosti a oddanou věřící. Věděla, že většina z jejích lidí ji bude podezřívát, a že mají sklon ke zlu natolik, že její učitel a švagr (prorok Zachariáš, který byl také nejvyšším knězem jejího lidu a který ji vychovával pod svým dohledem) měl obavy, co se s jeho lidem stane po jeho smrti, když

za sebou nezanechá mužského dědice. Dědice, který nebude dědit jeho bohatství, protože proroci Alláha neshromažďují a nezanechávají za sebou bohatství, ale jeho znalosti a úlohu ve vedení lidí.

Předtím, než se Marie narodila, její spravedlivá matka, jejíž jméno bylo zřejmě Hannah, slíbila zasvětit dítě ze svého lůna Alláhu. A Alláh, když viděl její upřímnost, přijal její modlitbu. Ale Hannah se zděšením zjistila, že novorozeně je dívka a tehdy, v této patriarchální společnosti, nebylo zvykem přijímat dívky do kněžského úřadu. Pomalu ale poznala, že Alláh skutečně přijal její modlitbu a ona že porodila nejzbožnější ženu a vzor pro všechny doby. Kniha Alláha líčí podrobně tento příběh zasvěcení a zaslíbení Alláhu následujícím způsobem:

A hle, pravila manželka 'Imránova: "Pane můj, zaslíbuj Ti, co je v lůně mém, aby se zasvětilo Tobě. Přijmi to ode mne, vždyť Ty slyšíš, vševědoucí!" A když to přivedla na svět, zvolala: "Pane můj, přivedla jsem na svět dceru", a Alláh dobře věděl, co přivedla na svět, vždyť pohlaví mužské není jako ženské "a nazvala jsem ji Marií. A světuji ji i potomstvo její do ochrany Tvé před satanem prokletým." A přijal ji Alláh přijetím laskavým a dal jí vzrůst vzrůstem krásným; a světil ji Zachariášovi. (3:35-37)

Jak Marie rostla pod jeho ochranou, prorok Zachariáš, který byl také vůdcem a nejvyšším knězem svého lidu, byl sám ohromen její vírou a spoléháním se na Alláha. Víra je vskutku neocenitelné pozhennání - jediné záviděníhodné "zboží" v tomto pomíjivém světě:

A kdykoliv za ní vešel Zachariáš do svatyně, nalezl u ní potravu. I zeptal se: "Marie, odkud to máš?" Odpověděla: "To přichází od Alláha a Alláh věru uštedruje obživu, komu chce, aniž počítá." (3:37)

Jednoduchá, přesto hluboká a čistá víra v Alláhovo zabezpečení, inspirovala velkého proroka Zachariáše, který měl již šedivé vlasy a shrbená záda, aby požádal Alláha o dědice, který by po něm vedl jeho lid. Když viděl Mariinu důvěru v Alláhovo milosrdenství, pomodlil se ještě jednou. Alláh zmínil jeho prosbu a modlitbu v následujících vznešených verších, které začínají s úru nazvanou Marie (Marjam):

Káf há já 'ajn sád. Připomenutí o milosrdenství Pána tvého nad Zachariášem, služebníkem jeho. Hle, Zachariáš zavolal k Pánu svému voláním tajným řka: "Pane můj, mé kosti již u mne zeslábly a hlava má se šedinami pokryla, a nikdy jsem nebyl při vzývání Tebe, Pane můj, neúspěšný; však obávám se příbuzných, kteří po mně přijdou. Má žena sice neplodná je, leč z moci své mi následníka daruj, jenž dědicem mým i dědicem rodu Jakubova bude, a učni, by tobě se zalíbil, Pane můj!" (19:1-6)

Je pozoruhodné, že tato koránská súra je pojmenovaná po Marii (súra Marjam) a je to jediná súra, která je pojmenována po osobě, která nebyla prorokem, ale úžasnou ženou.

Mariina bolest - jak komentují učenci - byla bolest cudné ženy, která očekává, že bude zkoušena Alláhem s ohledem na její nejdražší vlastnost: její neposkvrněnou zbožnost. Její fyzická bolest způsobená porodem musela její trápení ještě znásobit. Slova Alláha Vznešeného jsou nejhodnější k popsání jejího trápení a bolesti:

A zastihly ji bolesti poblíže kmene palmy datlové a zvolala: "Ach, kéž bych byla raději již dříve zemřela a upadla v zapomnutí úplné!" (19:23)

Ale Alláh je Milosrdný a Vševědoucí, tak ji okamžitě utěšil:

I zavolal na ni zpod jejích nohou: "Nermuť se, vždyť Pán tvůj dal pod tebou téci říčce plynulé, a zatřes kmenem palmy nad sebou a spadnou k tobě datle čerstvé a uzrálé!" (19:24-25)

Tento hlas podle některých učenců patřil archandělu Gabrielovi, zatímco jiní jsou toho názoru, že to byl Ježíš, její novorozený. V každém případě čtenář, který si přečte tato slova Alláha, je dojat jeho

milosrdenstvím a soucitem s Marií. Takovou bezprostřední pozornost si zaslouží pouze velmi čistá srdce a Marie byla jistě jedním z nich.

Dokonce i poslední poselství lidem, které bylo zjeveno o 5 století později v Arábii, tak často a s úctou zmiňuje její jméno:

A hle, pravili andělé: "Marie, Alláh si tě věru vyvolil a čistou tě učinil a vyznamenal tě mezi ženami lidstva veškerého." (3:42)

Lidská bolest a Alláhova moudrost

Než budeme pokračovat v Mariině věčné krásném příběhu, udělejme si malou přestávku a zamysleme se nad jedním důležitým aspektem jejího inspirujícího příběhu.

Můžeme přemýšlet, proč přes svou zbožnost a oddanost Alláhu, byla Marie zkoušena takovou fyzickou a emocionální bolestí?

Bolest je v dnešní době považována za úplné zlo, za absolutně a totálně něco špatného. Bylo by tomu tak, pokud by naše existence končila s našim posledním vydechnutím, ale nekončí. Pro ty, kdo věří v život po smrti - nekonečný posmrtný

život, jsou úvahy o tomto životě zcela jiné. Po krátké úvaze pochopíme, že Alláh Milosrdný nás nenechává trpět bez příčiny. Jinými slovy, užitek z každé bolesti, kterou trpíme, je nakonec větší, než zjevná a okamžitá ztráta. Vždyť je sunnou Alláha (tj. způsobem, cestou či zákonem Alláha) zkoušet své drahé služebníky bolestí různého druhu:

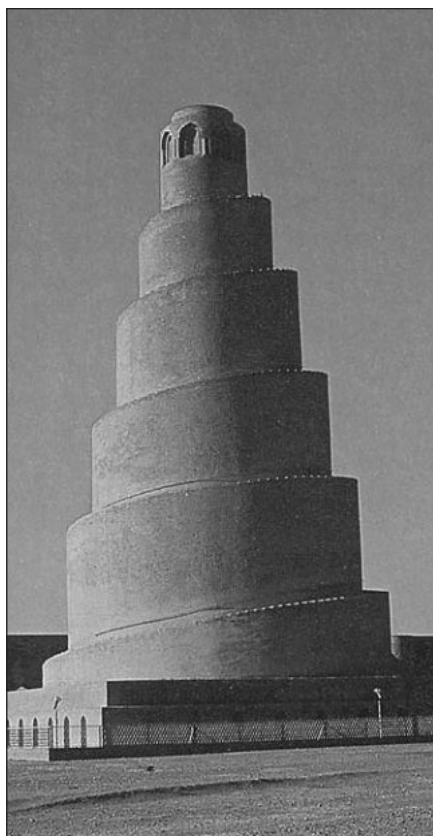
Alif lám mím! Což si lidé myslí, že budou ponechání na pokoji, když řeknou: "Uvěřili jsme," a že zkoušeni nebudou? Vždyť jsme již zkoušeli ty, kdož před nimi byli, a Alláh věru pozná ty, kdo pravdu mluví, i ty, kdo lháři jsou. (29:1-3)

Další úvahou se naučíme ještě více o důvodech bolesti. Bolest, ať již psychická nebo emocionální, má hluboký význam a nepostradatelnou funkci v našich životech. Bez bolesti se potěšení a štěstí stávají bezvýznamné. A když není žádná bolest ani žádné potěšení, lidé ztrácejí motivaci. Pro každou lidskou aktivitu je základní motivací vyhnout se bolesti a docílit štěstí. Ale jak bychom se měli vyhýbat něčemu, co neznáme, něčemu, co jsme nikdy nezakusili? Bylo by to jako strašení dvouletého batolete poklesem ceny akcií! Jaký to má smysl?

Bolest je nutnou zkušeností pro všechny lidské bytosti, aby jejich život měl nějaký trvalý smysl a motivaci. Takže přestože se bolesti snažíme vyhýbat, neměl by náš život bez ní smysl. Alláh učinil bolest základní motivační silou v tomto životě. Představte si, kdyby někdo utrpěl zranění, ale necítil by žádnou bolest a proto by ani nedělal nic pro to, aby se vyléčil: mohli byste si uříznout prst spolu s mrkví na salát, aniž byste si toho všimli! I malá zranění by mohla expandovat a zanítit se, až by bylo zničeno celé tělo.

Podobně emocionální bolest, která pochází ze ztráty či nedostatku, sociální bolest, která pramení z rozdílů mezi sociálními vrstvami (tak zvaný relativní nedostatek v sociologii), politická bolest, která je výsledkem ztráty svobody a tyranie apod., všechny mají pro lidstvo nezbytnou funkci.

Jaká ironie: žijeme, abychom se bránili bolesti, ale nemohli bychom žít, kdybychom ji neměli. Ti, kdo jsou skuteční věřící v Alláha, *al-mu'minún as-sádiqún* v jazyce Koránu, berou bolest jako dárek od Alláha, a svou trpělivostí překonávají kalamity, čímž od Alláha získávají nejen větší odměnu, ale

také se zvětšuje hloubka jejich víry. Ve známém *hadíthu* od Posla Alláha, nechť mu Alláh žehná a dá mír, se říká: "U věřícího je nádherné, že pro něj je všechno dobré. Potká-li ho radost od Alláha, poděkuje a je to pro něj dobré. A postihne-li ho újma, je trpělivý a to je pro něj dobré." (al-Buchárí)

Mariina bolest a úzkost, její samota a obavy z mučivých pomluv jejího lidu, těžkosti těhotenství a porodu, musely prohloubit její víru a vděčnost za všechny meze.

Bolest a porod

Je zajímavé, že nesnesitelné bolesti, které ženy podstupují během porodu, jsou zcela jinak interpretovány v islámské a židovsko-křesťanské tradici. Podle biblické tradice je porod trestem pro všechny ženy za to, že Eva svedla Adama k ochutnání zakázaného rajskeho ovoce, za což byli odsouzeni k tomu, aby žili tento život jako trest. V Islámu Alláh milosrdně odpověděl na Mariinu porodní bolest a utěšil ji:

I zavolal na ni zpod jejích nohou: "Nermuť se, vždyť Pán tvůj dal pod tebou téci říčce plynulé, a zatřes kmenem palmy nad sebou a spadnou k tobě datle čerstvé a uzrálé! Jez a pij a buď myslí radostné!" 19:24-26

Pro muslimy - a zvláště pro muslimské ženy je Marie, nechť jí Alláh žehná, vzorem, ideálem. Je vzorem cudnosti a zbožnosti, vznešeným příkladem toho, jak Alláh odpovídá čistým duším. Mnoho správných muslimských žen si připomíná příklad Marie, když podstupují jakoukoliv námahu, a to jim dává hluboké vědomí spojení s Alláhem a toho, jak Alláh odpovídá na zoufalé volání jeho ztrápených služebníků - zejména během námahy. Intenzivní bolest zakoušená ženami během porodu je považována za odpykání jejich hříchů a představuje získání zvláštní odměny od Alláha podle *hadíthu*: Abú Saíd al-Chudrí vyprávěl, že Prorok, nechť mu Alláh žehná a dá mír, řekl: "Kdykoliv je muslim dotčen těžkostí, nemocí, smutkem, trápením, škodou nebo stísněností - byť jen píchnutím trnu, Alláh mu za to odpustí hříchy." (al-Buchárí) Podle jiného *hadíthu*, žena která zemře při porodu patří mezi sedm druhů mučedníků, kteří nezemřeli na bitevním poli, ale jsou odměněni jako ostatní postižení podobnou bolestí.

Samozřejmě důvodem pro tuto rozdílnou (a správnou) interpretaci postavení žen a jejich mateřství v Islámu je to, že podle koránského příběhu o stvoření, Eva nesvedla Adama, nechť je s nimi oběma mír, ale oni oba se společně dopustili chyby, cítili vinu a káli se společně; a co je nejdůležitější, Alláh Milosrdný a Slitovný jim oběma odpustil. (viz Korán 2:37) Příběh stvoření nebyl pro Alláha nešťastnou náhodou nebo zklamáním, ale naplánovanou lekcí pro lidská stvoření, aby rozeznali svého nepřitele, Satana, a jeho triky, a aby se naučili, že hledání odpuštění a pokání je klíčem k úspěchu, a aby se naučili, že příkazy Alláha zde nejsou k tomu, aby nás oddalovaly od pokroku nebo potěšení, ale pouze pro náš věčný, stejně jako krátkodobý prospěch.

Ale představte si ještě jednou Mariinu velkou trpělivost a oddanost Alláhovým příkazům, přestože v jednom momentě bylo její utrpení tak veliké, že zvolala: "**Ach, kéž bych byla raději již dříve zemřela a upadla v zapomenutí úplné!**" ale hned potom jí bylo řečeno, aby se postila, což v zákonech Izraelců znamená, aby s nikým nemluvila. Právě když její touha bránit se před nedůvěrou a zlomyslným davem, který jí bude vyčítat smilstvo a podvod, byla největší, držela se Alláhových slov:

Jez a pij a buď myslí radostné! A až spatříš ze smrtelníků někoho, rci: "Přislíbila jsem půst Milosrdnému a nebudu dnes mluvit na člověka žádného!" Pak přišla s ním k lidu svému, nesouc jej. I zvolali: "Marie, tys věru provedla věc neslýchanou! Sestro Árónova, otec tvůj nebyl mužem špatným ani matka tvá nebyla nepočestnou! A ukázala Marie na chlapce. I pravi-li: "Jak máme mluvit s někým, kdo ještě v kolébce je děckem?" (19:26-29)

S Alláhovým dovolením a milosrdenstvím, novorozeně zázračně promluví a obhájí lo cudnost své matky:

A promluvil chlapec: "Já služebníkem Alláha jsem, On dal mi Písmo a učinil mne prorokem. A učinil mne požehnaným, ať kdekoliv dlítí budu, a modlitbu a almužnu; co živ budu, mi poručil a také úctu k matce své; a ani násilníkem, ani bídíkem mne neučinil. A dal, aby mír byl se mnou v den, kdy jsem se narodil, i v den, kdy zemřu, i v den, kdy k životu budu zas probuzen. (19:30-33)

Kdo dnes následuje Marii?

Křesťané i muslimové si váží Marie jako úžasné postavy, ženy čistého charakteru. Ale kdo následuje jejího příkladu? Kdo víc jedná a vypadá jako Marie?

Většina jejich lidí, dětí Izraele, odmítli a promluvili Marii a odmítli prorocké poslání Ježíše, mír s ním. Spíše než za příjemce zázračného slova Alláha, ji považovali za hříšnici. Ti, kdo později přišli a uvěřili v Ježíše, mír s ním, byli nazváni některými svými protivníky křesťané. Po nějaké době, jak křesťané získali politickou moc a etablovali se jako církve v zemi římských pohanů, přijali cizí pohanské ideály do svého náboženství a církve skončila u smyšlenky a podpory konceptu trojedinosti, zatímco některé z nich nazvali Marii, zbožnou služebnici Alláha a nejoddanější ze všech žen, "Matkou Boží". Marie, mír s ní, by z něčeho takového byla zděšena.

Není se tedy čemu divit, když vidíme, že muslimové dneška jsou bliž známému učení Ježíše Krista a příkladu jeho vznešené matky Marie, než většina křesťanů. A není divu, že jsou to muslimské, ne křesťanské ženy, které se podobají Marii svým umírněným oblečením stejně jako jejich vnitřní oddaností Alláhu.

Muslimové ctí Marii, mír s ní, zatímco jí přiznávají její lidskost a cudnost, věří, že byla obyčejným člověkem, a současně výjimečně zbožnou a cudnou ženou, které byl dán zázrak od Alláha. Alláh říká:

A uvádí i Marii, dceru 'Imránovu, jež panenství své střežila a do níž jsme vdechli ducha Svého. A za pravdivá prohlásila slova Pána svého i Písma Jeho a patřila mezi Alláhu pokorně oddané. (66:12)

Pro každou ženu se skutečnou vírou je vhodné usilovat o tento stupeň cudnosti.

Proč Marie dosvědčuje pravdivost Islámu?

Opakované zmínky a hojná chvála Marie v Koránu způsobila u mnoha jeho čtenářů, zvláště nemuslimů, údiv nad úžasnou nezájatostí a univerzálností Koránu a vírou v jeho božský původ. Nebyla to Muhammadova zbožná, podporující a věřící žena Chadídža nebo jeho dcera, Fátima, nebo

jiná žena, se kterou by se mohli Arabové ztotožnit, jež byla tak často a tak vysoce chválena v Koránu. Byla to Marie, matka Ježíše, proroka (nebo Boha) křesťanů - náboženství konkurujícímu arabskému pohanství a jak se zdá i Islámu, která byla Koránem vybrána. Pokud by Korán napsal sám Muhammad, necht' mu Alláh žehná a dá mír (hledáme ochranu u Alláha před takovou lží), proč by velebil matku svého rivala?

Nemůže to být jinak, než že je od Alláha - Pána Marie, Ježíše, Mojžíše a Muhammada, mír s nimi se všemi.

Prorok Muhammad, necht' mu Alláh žehná a dá mír, neměl žádný případný užitek z toho, že by chválil Marii nebo Ježíše. Ve skutečnosti chvála Marie a Ježíše byla v této době politicky zcela chybná, protože přítomní posluchači Koránu, Arabové, byli pobouřeni tím, že Korán velebil "boha" křesťanů (tím, že jej nazval vznešeným prorokem Alláha), zatímco tuto úctu nepřiznal jejich pohanským bohům ze dřeva a kamene:

A když je syn Mariin jako příklad uváděn, hle, tvoji soukmenovci se o něm hlasitě hádají a říkají: "Jsou božstva naše lepší, či lepší je on?" A uvádějí ten příklad jen proto, aby hádat se mohli, vždyť věru oni jsou lid hádky milující. (43:57-58)

Kromě toho mnoho názorů židovsko-křesťanské komunity na Arabském poloostrově bylo v Koránu kritizováno a opraveno, ale Korán byl až chirurgicky opatrný a úzkostlivý ve výtkách týkajících se nesprávného učení křesťanů zatímco zároveň velebil Ježíše a jeho matku:

Vlastníci Písma! Nepřehánějte v náboženství svém a mluvte o Alláhu jedině pravdu! Vskutku Mesiáš, Ježíš, syn Mariin, je pouze poslem Alláha a slovem Jeho, které vložil do Marie, a duchem z Něho vycházejícím. A věřte v Alláha a posly Jeho a neříkejte: "Trojice!" Přestaňte, a bude to tak pro vás lepší. Alláh vskutku je jediným bohem, On povznesen je nad to, aby měl dítě, vždyť náleží Mu vše, co na nebesích je i na zemi; a Alláh dostatečným je ochráncem. (4:171)

Není žádným překvapením, že i dnes mnozí křesťané shledávají objektivní a uctivé zacházení Koránu s Ježíšem a jeho matkou Marií jako dojemné a pravdivé. Nikdo jiný než

Alláh nemůže být autorem takového univerzálního, objektivního a pravdivého projevu. Alláh činí tuto záležitost v Koránu jasnou:

A toto je jeden z příběhů nepoznatelných, jež ti zjevujeme. Tys nebyl mezi nimi, když vrhali losy třtinami o to, kdo z nich se ujme Marie, a nebyls mezi nimi, když se hádali. (3:44)

Takže je to pouze díky Alláhovu zjevení, že víme o těchto věcech s takovými přesnými detaily.

Alláh Vznešený nejvíce potrestá lidi za tvzení, že by někdo mohl být Jeho synem nebo Jeho matkou a odmítne to. Korán se vyhýbá slovům otec a syn i v obrazném použití, protože to vždy vede k antropomorfismu (přemýšlení o Alláhu jako o člověku) a tak místo uctívání Alláha v jeho plném a nesnížitelném Majestátu, se lidé stávají oddanými jiným lidským bytostem nebo obrazům. Zbožní lidé mohou být posly Alláha a dobrými příklady, mohou milovat Alláha a být jím milováni; ale žádným způsobem nemohou být bohy. Posel Alláha Muhammad byl tak extrémně opatrný ohledně jakékoliv možné asociace s Alláhem, že ani neměl rád, aby jeho jméno bylo vzpomínáno se jménem Alláha, když se jedná o příkázání, které je výlučné pro Alláha. Když jeden z jeho společníků řekl: "Co bude Alláh a jeho Posel chtít," ve věci, která zjevně měla co dělat se světskými záležitostmi, které Prorok přikázal, přesto ho Prorok opravil: "Ne, místo toho řekni - Co Alláh bude chtít a potom co jeho Posel bude chtít." (an-Nisá'í)

Marie jako nevěsta

Mariin příklad je dnes ústřední v přemostění rozdílů mezi dvěma velkými civilizacemi a náboženstvími našeho světa: Islámu a křesťanství. Skutečně upřímní křesťané by měli pohlížet na Islám - zvláště na cudné a zahalené muslimské ženy, jako na obraz Mariiny cudnosti. Žádné jiné dnešní náboženství nenaléhá na cudnost a sexuální zdrženlivost jako na ctnostnou vlastnost vyučovanou původním křesťanstvím tak, jako Islám. Když se před Marií v ústraní objevil anděl, Alláh nám říká v Koránu, že okamžitě zvolala Jeho jméno. Myslela si, že je to muž, který se k ní chce přiblížit a připomněla mu Alláha:

I zvolala: "Utíkám se před tebou k Milosrdnému, kéž i ty ses bál Jeho!" (19:18)

Je to model cudnosti, kterému se každá zbožná muslimská žena snaží přiblížit. Islámský hidžáb je ve skutečnosti pro muslimskou ženu způsobem, jak neustále oznamovat stejnou ideu: Připomínej si Alláha a Jeho meze, když se ke mně přibližuješ. Jinými slovy hidžáb je vyhlášením cudnosti a čistoty a divákovi okamžitě připomíná Alláha. Samozřejmě, že jsou zde také nepřátelé Alláha a satanovi obhájci touhy a oplzlosti, kteří vidí tento božský symbol jako útok proti jejich způsobu života.

Tawhíd: nejen monoteismus

Tři Abrahámovská náboženství, Islám, křesťanství a judaismus, jsou často označována jako monoteistická. Někteří učenci však poukazují na to, že termín monoteismus je nedostatečný k popisu islámského termínu *tawhíd*, protože *tawhíd* je daleko komplexnější a všezahrnující koncepce než monoteismus. V Islámu *tawhíd* znamená nejen to, že je zde jen jeden Stvořitel, Alláh, jak naznačuje monoteismus, ale také že je Jeho výhradním právem, aby byl uctíván (*uluhiyya*), a že všechny jeho atributy jsou perfektní a unikátní a nemohou být vysvětlovány antropomorfně (přenesením významu na člověka). *Tawhíd* není pouze doktrínou, vírou, kterou se zabývají jen staromódní teologové. *Tawhíd* je živý v každém okamžiku života muslima. Pětkrát denně všichni praktikující muslimové potvrzují svůj *tawhíd*, což v tomto případě znamená stálou, disciplinovanou a kolektivní poslušnost Jedinému Alláhu. V těchto pěti denních modlitbách se snažíme myslet jen na Alláha, milovat Jeho Jediného, žádat od Něho Jediného: tak se snažíme o *tawhíd* mysli i srdce, takže celé naše bytí podléhá Alláhu Jedinému. *Tawhíd* je živý, když vydáváme požadovanou charitu chudým a potřebným, protože i tak si připomínáme Alláha Jediného a snažíme se očistit naše záměry pouze kvůli Němu a věříme, že Alláh na naše činy dozírá. Prožíváme *tawhíd* v každém okamžiku našeho života a ve skutečnosti se snažíme podrobit Alláhu i naše úvahy a zbloudilé myšlenky.

A je to *tawhíd* jako celek, ve víře i činech, co nás Ježíš a jeho matka, mír s nimi, učili. Je to ten samý *tawhíd*, který nás učil

Muhammad, poslední posel a pečeť pro-
roků, mír s ním.

A hle, pravil Alláh: "Ježíši, synu Mariin, zdaž jsi to byl ty, kdo řekl lidem: "Vezměte si mne a matku mou jako dvě božstva vedle Alláha?" I odpověděl: "Sláva Tobě! Nebylo na mne, abych říkal něco, k čemu jsem neměl právo! Kdybych to byl býval řekl, byl bys to dobře věděl, neboť Ty znáš, co je v duši mé, zatímco já neznám, co je v Tvé duši, vždyť Ty jediný znáš nepoznatelné." (5:116)

Výroky, že Alláh má syna, porušují *tawhíd*. Podobně židovský postoj k Alláhu jako ke kmenovému bohu, osobně svázanému laskavostí k určité rase, takovému, který má smlouvu s určitou skupinou lidí spíše než aby byl nad všemi omezeními a slabostí, také narušuje islámský princip *tawhídu*. Krásně a úplně je to zachyceno v často recitované sůře vznešeného Koránu, sůře al-Ichlás:

Rci: On Alláh je jedinečný, Alláh sám o sobě věčný. Neplodil a nebyl zplozen a není nikoho, kdo je Mu roven. (112:1-4)

Marie a já

"Podívej se mami, ta paní vypadá jako Marie, matka Ježíše!", táhla překvapená asi šestiletá dívka svou matku za košili a ukázovala směrem ke mně. Její hlas byl plný překvapení a vzrušení. Potom, když si všimla, že jsem ji slyšela, se malinko začervenala. Její matka se na mě rychle, formálně usmála. Park byl plný pestrých dětí a moje dítě také trávil čas se svým otcem. Nebyla zde žádná další muslimka, takže jsem byla docela nápadná.

Nakonec jsem překonala své váhání a přiblížila se k této krásné, nevinné dívence. "Ahoj, já jsem opravdu Marjam." Usmála jsem

se a když jsem viděla její velké, překvapené oči, musela sem se zasmát. "A můj syn támhle se jmenuje Abdulláh. Jak se jmenuješ ty?" Její matka se ke mně otočila a představila sebe i svou dceru. Její dcera byla teď ještě dychtivější otázek, její oči zářily nevinnou zvědavostí. "Viděla jsem ženy s oblečením jako je tvoje na obrázcích v našem kostele. Vypadáš jako Marie. Zajímalo by mě, jak se to stalo, že se tak oblékáš. Proč se tak oblékáš?" Měla plno otázek. Povídala jsem si s ní chvíli a vyprávěla jí, že se cítím jako Marie, když si přes sebe oblékám takové oblečení pokaždé, když jdu ven. "Oblékám si to ze stejného důvodu jako Marie," světila jsem se. "A jaký je to důvod?" Její nevinná tvář byla jeden otazník. "Pro Alláha. Alláh mi řekl, stejně jako to řekl Marii, aby se oblékala cudně, víš?" - "Ohhhh" vzdechla, jako by se to snažila pochopit. Během našeho rozhovoru mi řekla, že nemá tatínka, opustil je. To bylo běžné.

"Alláh" a "cudnost", já vím, obtížné věci pro pochopení v kultuře, kde vyrůstá. Brzy, pomyslela jsem si, tato nevinná malá krása podlehne svým vrstevníkům a kulturnímu tlaku. Bude si oblékat úzké a nepohodlné oblečení, odkrývající tolik z jejího těla, kolik bude chtít, navzdory zdravému rozumu a ustarané matce. Brzy začne soutěžit s ostatními dívkami na škole o pozornost chlapců. Aby byla skvělá a aby zapadla, začne ztrácet sama sebe kousek po kousku: svou nevinnost, cudnost i respekt k sobě samé. Její sebeúcta bude záležet na tom, co si o ní kluci myslí. Po životě jako na tobogánu, který je údělem dnešních mladých dívek, bude bojovat o muže, který by souhlasil vzít si ji za ženu. Její malé

srdce bude zlomeno mnohokrát předtím, než - a jestli vůbec - dokáže nějakého muže přesvědčit, že má cenu oženit se s ní, i když všechno co chce, od ní má už dávno a zadarmo. Obtížné jednání: je to jako žádat vypočítavého člověka, aby si koupil krávu, když může mít mléko zadarmo. Jak to udělá? A když se vdá, jakou bude mít jistotu, že její muž nebude chycen mnoha jinými pokušeními okolo něj a že ji neopustí? Bude muset vychovávat své děti sama? Skončí jako milióny dalších svobodných matek: jako její vlastní matka?

Jak jsem se zamyslela, skutálela se mi po tváři slza, aniž jsem si toho všimla. Podívala jsem se na ni s lítostí a soucitem. Ona také přemýšlela, jak se snažila najít smysl v tom, co jsem jí řekla ... "Alláh" ... "cudnost". Vlak mých myšlenek byl přerušen, když do mě vrazil můj vzrušený syn: "Mami, můžu si ještě hrát, prosím!" Podívala jsem se na ni, políbila jsem ho a zvedla se s tichou myšlenkou: "Alhamdulillah ... díky Alláhu, že vypadám jako Marie. Jako Marie tolik připomínám cizím pohledům Alláha a můj krásný jemný šátek říká: "To je cudná a Alláha milující žena, vzdal se, jestli máš nějaký špatný úmysl. Jen lidé, kteří ji budou respektovat jako úplnou, duchovní lidskou bytost, se mohou u ní cítit pohodlně. Pokud hledáš něco jiného, běž pryč." Moje oblečení říká toto vše na první pohled a nemusím trávit čas tím, abych to někomu vysvětlovala. Můj ráj je v mém srdci.

*Přeloženo z časopisu Al Jum'ab, ročník
16, číslo 3, str. 24-32*

Bismilláhirrahmánirrahím,
Chvála Alláhu, jen Jeho uctíváme a jen Jeho o pomoc a o vedení správnou cestou žádáme. Dověděuji, že není boha kromě Alláha, jediného, který nemá společníka, a dověděuji, že Muhammad (*salla'lláhu 'alajhi wa sallam*) je Jeho služebník a posel, vždy pravdomluvný a důvěryhodný. Necht' Alláh žehná jemu, jeho rodině a těm, kdož ho následují až do Soudného dne. Připomínáme si Alláha co nejvíce, dodržujeme modlitbu a další pilíře Islámu a snažme se jít po přímé a správné cestě.

Bratři a sestry v Islámu, tématem dnešní promluvy je *amána*. *Amána* má velice široké chápání, může znamenat důvěryhodnost, jiný význam slova je také svěřená věc. Patří k základním vlastnostem každého správného muslima. Kdo tuto vlastnost ztratil, pak je v jeho víře obrovský nedostatek a potřebuje nutně nápravu. Ve výroku se píše: "Člověk, který nemá *amána*, nemá víru."

Amána je jednou z nejdůležitějších vlastností, kterou se vyznačoval Prorok (*salla'lláhu 'alajhi wa sallam*). Lidé jeho národa mu důvěřovali v obchodování a nechávali ho rozhodovat v jejich sporech. Alláh přikázal všem muslimům, aby dbali na tuto vlastnost (*amána*) a varoval je před zradou. Alláh říká ve významu: "Alláh vám přikazuje, abyste vraceli svěžené majetky jejich vlastníkům, a když soudíte mezi lidmi, abyste soudili spravedlivě." (súra 4, verš 58) a také řekl ve významu: "Vy, kteří věříte! Nezrazujte Alláha ani posla a nezrazujte vědomě důvěru, která je vám dána." (súra 8, verš 27). Ve výroku stojí: "Vrať svěženou věc tomu, kdo ti ji svěřil a nezraď toho, kdo tě zradil."

Důležité typy amána

1. Dbát na povinnosti a vyhýbat se zákazům, které nám Alláh dal, je ta největší *amána*. Např. modlitba, *zakát*, šátek pro ženu a další. Je to *amána*, kterou nám Alláh svěřil. Alláh říká ve významu: "Nabídli jsme břemeno víry (*amána*) nebesům, zemi i horám, ale ony odmítly je nésti a zalekly se toho, a vzal je na sebe člověk." (súra 33, verš 72).
2. Peníze a svěžené majetky, ať už jsou v malém nebo velkém množství, jsou *amána* a muslim má za povinnost je vrátit jejich majitelům, bez ohledu na to, zda jsou to muslimové nebo ne. Prorok (*salla'lláhu*

'alajhi wa sallam) nám v tomto dal praktickou lekci, a když chtěl emigrovat z Mekky do Medíny, pověřil Alího (*radi'alláhu 'anh*), aby vrátil všechny věci, které byly svěženy Prorokovi, jejich majitelům, přesto, že to nebyli muslimové a byli mezi nimi dokonce i jeho nepřátelé, kteří mu ubližovali a vyhnali ho z jeho rodné Mekky.

3. *Amána* v obchodování - např. pokud dostane zákazník nebo prodejce více peněz

Z pátečních kázání AMÁNA (Důvěryhodnost)

než má, musí to hned napravit a naopak; nebo pokud zákazník zapomene zaplatit za určité zboží, je povinen na to prodejce upozornit a zaplatit, apod.

4. Manželka je pro svého manžela *amána* a děti jsou *amána* pro své rodiče. Mají za povinnost je vychovat k islámským způsobům a mravům, i kdyby žili v neislámské společnosti. Pokud děti vyrostou jako nemuslimové, budou jejich rodiče souzeni v Soudný den za chybnou výchovu.

5. Lidské tělo je pro člověka *amána* - jeho smysly, ruce, nohy a vše, co mu bylo svěženo. Kdo toto nepoužije v poslušnosti k Alláhu, pak zradil *amána*, kterou mu Alláh svěřil. Člověk by si měl uvědomit, že jeho tělo bude svědčit proti němu v Soudný den. Alláh říká ve významu: "A v den, kdy nepřátelé

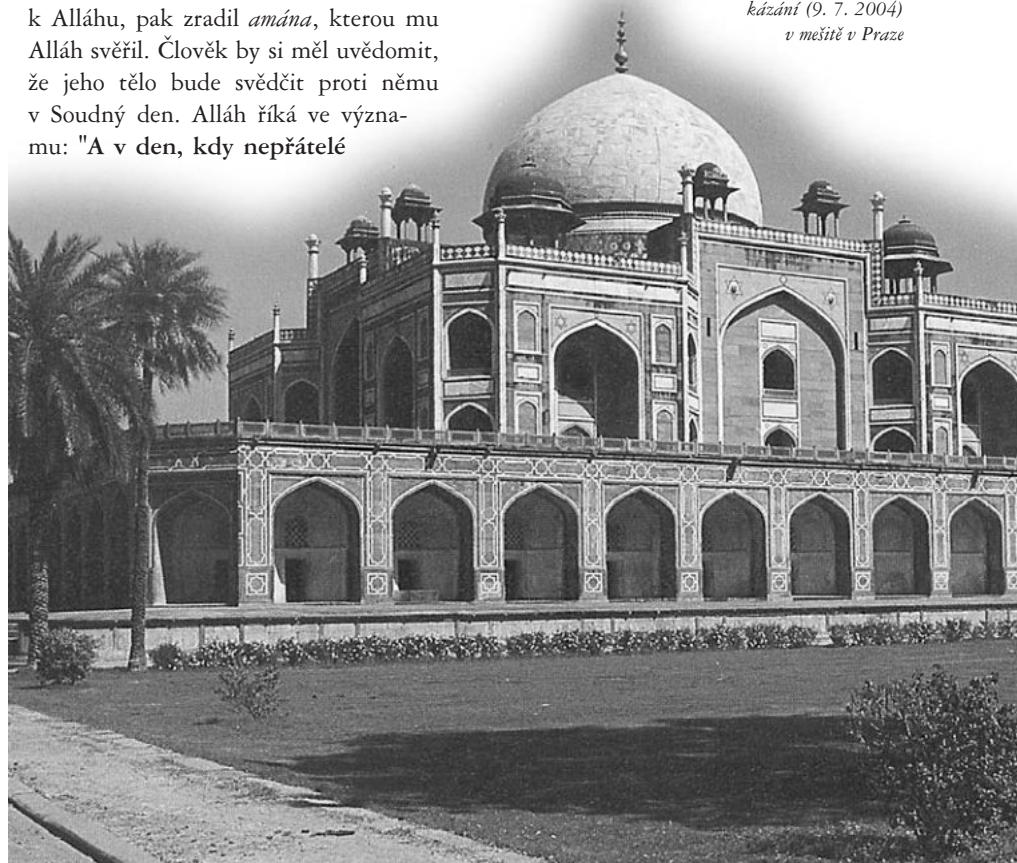
Alláha budou u Ohně pekelného shromáždění, budou na skupiny rozděleni, a když pak k němu přijdou, bude proti nim svědčit sluch a zrak i kůže jejich o tom, co činili. A zeptají se kůží svých: "Proč proti nám svědčíte?" I odvěti: "Alláh, jenž věci každé promluvit dává, nám slovo udělil a On poprvé vás stvořil a k Němu budete navraceni." (súra 41, verše 19 - 21). Stejně tak by člověk měl dbát na své zdraví a vyvarovat se všeho, co mu škodí, jako jsou drogy, alkohol, kouření apod. Neboť i jeho zdraví je *amána*.

6. Peníze - pokud je člověk použije k hříchům nebo k utrácení, pak zradil *amána*. Ve výroku se píše, že každý člověk bude v Soudný den tázaný na své peníze - jak je získal a jak je použil.

7. Práce, zaměstnání nebo jakákoliv role ve společnosti je také *amána* a člověk musí dbát na to, aby ji plnil správně a poctivě. Ve výroku stojí: "Alláh má rád, aby ten z vás, kdo něco dělá, to udělal dokonale." A člověk, který svou práci nedělá přesně a poctivě, pak zradil svou společnost.

Když bude muslim dbát na dodržování všech těchto typů *amána*, dosáhne radosti a spokojenosti v tomto i posmrtném životě.

Výtah z jednoho z pátečních kázání (9. 7. 2004) v mešitě v Praze

* Ibn Mas'úd vyprávěl, že Alláhův Posel pravil: "Závidět smíte pouze dvěma lidem: tomu, koho Alláh obdařil majetkem, jenž pak utratí v dobré věci, a tomu, koho Alláh obdařil moudrostí, kterou pak předává druhým lidem a podle níž mezi nimi soudí." (Al-Buchárí a Muslim)

Komentář: Podle imáma An-Nawáwího Islám rozlišuje mezi slovem *basad*, což znamená závist a žárlivost, a mezi slovem *ghib-ta*, což neznamena závidění někomu, ale touhu po stejné věci, kterou je obdařen někdo jiný, a to bez nepřejčné žárlivosti. Moudrostí se zde rozumí znalost Koránu a Prorokových výroků, protože tato znalost sama o sobě je člověku prospěšná, a s její pomocí může být schopen správně rozsoudit lidi. Tento *hadíth* nás nabádá, abychom nabývali užitečné vědomosti a zároveň majetek, a ten pak utratili, jak přikázal Alláh.

* Abú Músa vyprávěl, že Alláhův Posel (nechť mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Poučení a poznání, jež mi seslal Alláh, jsou jako busty deště, jenž padá na zem. V úrodné půdě, do níž voda usákne, vyraší bujné byliny a traviny, a z hlubokých míst, v nichž se voda darovaná Alláhem a prospěšná lidem zadržít, je možno pít, zavlažovat plodiny a napájet dobytek. Avšak část vody spadne na holou a neplodnou půdu, která vodu nezadržít a v níž nic nevyroste. Úrodná půda je podobestvím člověka, který dobře pozná Alláhovo učení a získá užitek z Jeho poselství, jež mi bylo svěřeno Alláhem, takže se sám poučí a učí i druhé. Neúrodná půda je podobestvím člověka, který tvrdohlavě a zaslepeně odmítá Alláhovo vedení, s nímž jsem byl seslán." (Al-Buchárí a Muslim)

Komentář: Tento *hadíth* vyzdvihuje je důležitost poznání a nabádá muslimy, aby o něj usilovali. Dozvídáme se, že existují tři

Alláh Nejvyšší říká:
"A řekni: 'Můj Pane! Rozšiř mé poznání.'" (Korán 20:114)

"Jsou si rovni ti, kdo vědí, s těmi, kdo nevědí? To však si připomenou jen ti, kteří rozumem jsou nadaní." (39:9)

"Alláh povýší ty, kdo věří, a ty, kterým bylo dáno poznání, na stupně různé." (58:11)

"Alláha si opravdu uvědomují pouze ti z Jeho služebníků, kteří vědí." (35:28)

* Mu'áwija vyprávěl, že Alláhův Posel (nechť mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Když Alláh někomu přeje, umožní mu pochopit Islám." (Al-Buchárí a Muslim)

kategorie lidí. První tvoří ti, kdo poznají Korán a výroky, podle tohoto poznání jednájí a předávají ho druhým. Tito lidé mají ze svého poznání sami prospěch, a zároveň prospívají druhým. Díky tomu patří k nejlepším lidem. Druhou skupinu tvoří lidé, kteří získávají vědomosti a předávají je druhým, ale nedělají to, co po nich poznání vyžaduje. Tito lidé stojí níže než lidé první kategorie a tato nedůslednost jim může být kladena za vinu. Do třetí skupiny patří lidé, kteří se vyhýbají poznání obsaženému v Koránu a Prorokových výrociích. Ani nečtou nebo neposlouchají jejich recitaci, aby z toho měli sami užitek, ani nezískávají vědomosti, aby je mohli sdílet s ostatními kvůli jejich prospěchu. To je nejhorší kategorie lidí.

* Sabl ibn Sa'd vyprávěl, že Alláhův Posel (nechť mu Alláh žehná a dá mír) řekl 'Alímu: "Při Alláhovi, jestliže jediný člověk získá díky tobě Alláhovo vedení, bude to pro tebe lepší, než kdybys dostal stádo červených velbloudů." (Al-Buchárí a Muslim)

Komentář: "Lepší než stádo červených velbloudů" je obrazné vyjádření pro všechno, co je lepší než cokoli jiného. Červení velbloudi bývali v Arabii vzácní a v tomto výroku jsou zmiňováni proto, aby se tím vyzdvihla hodnota poznání. Tento *hadíth* zdůrazňuje, jak je důležité přivádět lidi k Alláhovi. Avšak ještě předtím, než někoho přivedeme na cestu Alláha, ji musíme sami poznat, a z toho důvodu je nezbytná znalost Koránu a Prorokových výroků, protože bez této znalosti nemůže nikdo nikoho vést.

* 'Abdulláh ibn 'Amr ibn Al-'Ás vyprávěl, že Prorok (nechť mu Alláh žehná a dá mír) prohlásil: "Předávej v mém jménu učení, i kdyby to měl být jen jediný verš Koránu, a předávej učení dětí Izraele bez omezení. Avšak ten, kdo mi záměrně přidá něco nepravdivého, nechť setrvává v Pekle." (Al-Buchárí)

Komentář: Tento *hadíth* obsahuje tři důležitá sdělení:

1. Zdůrazňuje důležitost poznání Koránu a výroků a sdílení tohoto poznání s druhými. Nezáleží, zdali člověk ví hodně nebo málo - musí však tyto vědomosti sdělovat ostatním. Nelze se ospravedlňovat argumentem, že kázání či výzvy k následování Alláhova Poselství patří k povinnostem učenců a těch, kdo jsou v této oblasti sečtělí. Ve skutečnosti jde o povinnost každého muslima, a pokud někdo zná pouze jediný verš Koránu neboli jedno jediné Alláhovo přikázání, je povinen ho předat druhým.

2. Povoluje předávání židovských tradic. To se však povoluje pod tou podmínkou, že nejsou v rozporu s tím, co stojí v Koránu a výrociích. Pakliže mezi židovskou tradicí a jejím vysvětlením v Koránu a výrociích rozpor je, lze tuto tradici pouze zmínit, nikoli potvrdit nebo lživě předělávat. To je základ tolerance v Islámu - nevylučuje jiná učení, ale spíše potvrzuje, co mají správně, a jen opravuje, co mají nesprávně. Proto je v Islámu povoleno brát si manželky židovky i křesťanky, což automaticky znamená, že člověk musí poznávat jejich kultury a tradice, aby s nimi byl schopen žít v souladu.

3. Přísně se zde varuje před připisováním něčeho lživého Prorokovi (nechť mu Alláh žehná a dá mír). To vyžaduje přísnou

kontrolu výroků. Jestliže *badīth* neboli výrok není doložen ze spolehlivého zdroje nebo řetězec jeho vypravěčů má slabý článek nebo je v něm přítomen člověk pochybné mravní integrity, čili jde-li o velmi slabý výrok, pak je vážným zločinem citovat ho jako Prorokův výrok.

Konstatujeme, že Prorokovi (necht mu Alláh žehná a dá mír) bychom neměli přisuzovat výroky a skutky, jejichž autenticita je pochybná. Podle této zásady bychom neměli citovat žádné slabé výroky. Bohužel mnoho učenců (*ulamá*) bere toto varování na lehkou váhu. Aby vyšperkovali svou řeč, neváhají použít nejen slabý výrok (*badīth*), ale dokonce i evidentně falšovaný. Kéž je Alláh přivede na pravou cestu. Existuje dokonce skupina učenců, kteří se snaží dokázat nesprávnost autentických výroků a potvrdit platnost slabých, jen aby zvětšili důvěryhodnost své vlastní právní školy. Kéž nás Alláh uchrání takových nesprávných způsobů.

* *Abú Hurajra vyprávěl, že Alláhův Posel (necht mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Alláh usnadní cestu do Ráje tomu, kdo na ní hledá poznání."* (Muslim)

* *Abú Hurajra vyprávěl, že Posel Alláha (necht mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Ten, kdo vyzývá ostatní, aby následovali správné vedení, bude odměněn, a jeho odměna se bude rovnat odměně všech, kdo ho následují, aniž by se však jejich odměna jakkoli zmenšila."* (Muslim)

Komentář: Tento *badīth* je dobrou zprávou pro ty, kdo studují a poznávají pravdu seslanou od Alláha a pak ji vyučují a předávají ostatním.

* *Abú Hurajra vyprávěl, že Posel Alláha (necht mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Když člověk umře, všechny jeho skutky jsou uzavřeny, avšak kromě tří, a těmi jsou dobročinnost, jež nekončí, poznání, jež je ku prospěchu, anebo ctnostný potomek, jenž se za něj (za zemřeleho) modlí."* (Muslim)

Komentář: "Jeho skutky jsou uzavřeny" znamená, že za své činy již nedostane odměnu. Existují však tři kategorie činů, za které je odměna i po smrti. První je investování do charitativní činnosti, jako například vybudování školy, mešity, nemocnice či vykopání studny. Dokud z nich lidé budou mít prospěch, bude za ně odměněn. Za druhé je to "poznání, jež je ku prospěchu", což znamená předávání znalostí druhým nebo jejich šíření s pomocí knih. Dokud toto učení pokračuje, jeho knihy se

čtou a lidé z nich mají užitek, náleží mu odměna. Za třetí je to ctnostné potomstvo. Výchova dětí k následování pravé cesty je velmi důležitá, chcete-li, aby se za vás děti po vaší smrti modlily. Modlitba dětí za rodiče je velmi prospěšná.

* *Abú Hurajra vyprávěl, že Posel Alláha (necht mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Svět a vše, co obsahuje, nestojí za to, aby lidé mrbali svým časem na marné činnosti. Výjimkou je, když někdo vzpomíná na Alláha a dělá to, co Alláha těší, dále když je učencem, který vede lidi k pravdě, a také když patří k těm, kdo hledají poznání."* (At-Tirmidhí)

* *Abú Umáma vyprávěl, že Posel Alláha pravil: "Vzdělaný věřící stojí výše nad zbožným věřícím asi jako já nad těmi z vás, kdo konají nejmenší počet dobrých skutků." Dále řekl: "Alláh, Jeho andělé, obyvatelé nebe a země, ba i mravenček ve své díře a ryba ve vodě se modlí a žehnají tomu, kdo se dělí o dobré poznání s lidmi."* (At-Tirmidhí)

Komentář: Vzdělaným člověkem se zde rozumí učenec, který studuje poznání seslané Alláhem a praxi jeho Posla, a pak se neúnavně o toto poznání dělí s ostatními. Zbožný věřící je ten, kdo stráví většinu času uctíváním Alláha. Jeho dobrovolná modlitba k Alláhovi prospívá pouze jemu samotnému, kdežto učenec svým poznáním prospívá i druhým, a proto je také u Alláha hodnocen více.

Když se modlitba a požehnání (*salát*) vztahuje k Alláhovi, znamená to "udělení milosti od Alláha", když se vztahuje k andělům, znamená to "modlit se za odpuštění lidem", a když se vztahuje k ostatním tvorům, čili lidem, zvířatům apod., znamená to modlitbu a prosbu. Alláh tedy udělil milost tomu, kdo učí lidi prospěšnou znalost, neboli znalost Islámu. Andělé se modlí k Alláhovi, aby mu (nebo jí) odpustil hříchy a ostatní stvoření se modlí, aby se měl nebo měla dobře. Tento výrok vysvětluje vysoké společenské postavení lidí hledajících poznání a upozorňuje na vážnost, jaké se tito lidé těší u Alláha, Jeho andělů a Jeho ostatních stvoření.

* *Abú-Dardá vyprávěl, že Alláhův Posel (necht mu Alláh žehná a dá mír) prohlásil: "Tomu, kdo jde po cestě a hledá poznání, Alláh usnadní cestu do Ráje. Andělé sklopí svá křídla nad tím, kdo hledá poznání, neboť jsou jeho hledáním potěšeni. Obyvatelé nebes a země, ba i ryby v hlubinách oceánů budou prosit, aby*

mu bylo odpuštěno. Učený muž je nadřazen zbožnému věřícímu asi tak, jako jasný úplněk hvězdám okolo. Vzdělaní lidé jsou dědici proroků, kteří lidem neodkázali žádný majetek, nýbrž pouze poznání, a ten, kdo si osvojí poznání, získal velké bohatství." (Abú Dáwúd a At-Tirmidhí)

* *Abú Hurajra vyprávěl, že Alláhův Posel (necht mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Ten, koho se zeptají na znalost a učení, a on je zatají, dostane v Den zmrtvýchvstání obnivu uzdu."* (Abú Dáwúd a At-Tirmidhí)

Komentář: Z tohoto výroku se dozvídáme, že odepřít jakékoli poznání a vedení někomu, kdo je hledá, je těžký hřích, za nějž hrozí Peklo.

* *Abú Hurajra vyprávěl, že Prorok (necht mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Ten, kdo neusiluje o poznání s jediným cílem, a to potěšit Alláha, nýbrž touží s pomocí poznání získat pomíjivé věci tohoto světa, v Den zmrtvýchvstání nepocítí vůni Ráje."* (Abú Dáwúd)

Komentář: Tento *badīth* nás nabádá, abychom usilovali o poznání pouze kvůli potěšení Alláha. Jestliže učenec dosáhne jistého poznání, aby s jeho pomocí získal světské statky, spáchá tak velký hřích, že ani nepozná vůni Ráje (tj. nevstoupí do Ráje spolu se spasenými). Kéž nás před tím Alláh uchrání. Pokud však vzdělaný učenec získá bohatství a světské statky neúmyslně, pak je to něco jiného a nikterak mu to neškodí. Musí však nabyté bohatství využít způsobem, který potěší Alláha.

* *'Abdulláh ibn 'Amr ibn Al-'Ás vyprávěl, že slyšel Proroka (necht mu Alláh žehná a dá mír) říci: "Skutečně, Alláh nepřipravuje lidi o poznání tak, že jim ho zničebonic vezme, ale tak, že připravuje o život spravedlivé učence, až z nich žádný nezůstane naživu. Lidé si potom zvolí za vůdce nevědomé, kteří když jsou požádáni, aby soudili mezi lidmi ve věcech víry, činí tak bez vědomostí, a pak scházejí z pravé cesty a svádějí z ní i ostatní."* (Al-Bucháří a Muslim)

Komentář: Blízkost Soudného dne se pozná tak, že svět bude připraven o opravdové učence, a vůdci se stanou nevzdělaní lidé, kteří nebudou znát ani Korán, ani Prorokovy výroky. Sami zbloudí a svedou na scestí každého, kdo je následuje. Kvůli tomu Prorok Muhammad uložil osvojení si poznání za povinnost všem muslimům a muslimkám.

Hadīthy a komentáře k nim přeložil Robert Hýsek

V současnosti se v literatuře uvádějí různé definice euthanázie. Pod tímto termínem rozumíme vědomé konání lékaře nebo zdravotnického personálu, jehož cílem je ukončit život těžce nemocného pacienta a zbavit ho tak bolesti.

Rozlišujeme dva typy euthanázie: aktivní a pasivní. Na rozdíl od toho, jak se dnes tento termín užívá, v dávné minulosti euthanázie (z řeckých slov eu=dobře, thanasos=smrt) znamenala poskytnutí všestranné pomoci umírajícímu člověku, zaměřenou na zmírnění jeho tělesných bolestí a duševních úzkostí.

Ukončení lidského života přináležejí z islámského hlediska jen jedinému všemohoucímu Bohu - Alláhovi. Z pohledu věřících muslimů pouze Alláhovi přísluší určit, kdy má kdo zemřít. Taktéž jedině On určí způsob, jakým zemře. Když se člověk plete do této složité otázky o životě a smrti a rozhoduje řekneme "o osudu druhých", tak se ve skutečnosti dopouští činu usmrcení. Je na místě poznamenat, že euthanázie se chybně definuje jako "zabíjení z milosti". A proto Islám nepovoluje za žádných okolností ukončit život osoby s těžkou a z našeho pohledu nevléčitelnou chorobou. Toto nařízení platí i v případě, že nemocná osoba dává zřetelně najevo své přání zemřít v důsledku dlouhotrvající nevléčitelné nemoci.

Kdokoliv sáhne na život sobě nebo druhému, ve skutečnosti se staví do pozice Alláha, a to tím, že určuje, kdy má kdo zemřít. Je to útok na autoritu a svrchovanost Alláha. Ve společnosti, která povoluje euthanázii anebo ji potichu toleruje, si nikdo nemůže být jistý svým životem. S tímto negativním jevem mají největší

problémy někteří starší lidé, kteří mají panický strach jít do nemocnice, protože se bojí o svůj život. Alarmující je fakt, že euthanázie má své zastánce i mezi zdravotníky, tedy osobami, kteří by se měli starat o zdraví lidí a zachraňovat jejich životy.

Závažným problémem dnešní moderní společnosti je, že dosáhla obrovského technického pokroku a získala mnoho

Euthanázie

M. S. Hasna

vědeckých poznatků téměř ve všech oblastech lidského života (hlavně v oblasti exaktních věd). To vše je ovšem na úkor duševního zdraví a psychické rovnováhy. Relativizace náboženských hodnot a morálních zásad vede moderní společnost pomalu ale jistě do záhuby a k morálnímu krachu.

Argumenty, které obvykle slouží k ospravedlnění euthanázie před veřejností jsou nepřesvědčivé a už vůbec nejsou morální. Zastánci euthanázie se snaží vytvářet u veřejnosti klamný dojem, že hodnotný a cenný je pouze ten život, který je bez utrpení a bez bolesti. Namítají, že moderní technika a vědecký pokrok v medicíně mohou bezvýsledně a uměle prodlužovat život pacienta, což stojí společnost nemalé finanční prostředky, které by se daly využít na jiné, daleko užitečnější věci.

Domnívám se, že povinností lékaře je zkoušet různé léčebné metody a použít všechny dostupné prostředky, které má k dispozici, aby udržoval takovéto pacienty při životě. Vhodné použití moderních lékařských přístrojů a nasazení přiměřené léčby dává lékařům v některých případech naději, že stav pacienta se může v některých případech rapidně a nečekaně zlepšit.

Polemika o právu na takzvanou důstojnou smrt, tedy ušetření pacienta nesnesitelných bolestí je z náboženského hlediska jednoduše nepřijatelná. Není nic nedůstojného na tom, když je člověk nemocný a odkázaný na pomoc druhých. Ukončit život kvůli nevléčitelné nemoci je nelidské a krátkozraké. Připustit euthanázii v tomto případě znamená jednoduše předpokládat, že společnost není ochotná pomáhat nemocným lidem, kteří potřebují lékařskou, ale i lidskou pomoc.

V dnešní době se dá eliminovat většina druhů bolesti, případně je zmírnit vhodným nasazením léků. Díky rychlému pokroku v oblasti lékařské péče nabízí současná farmakoterapie pestrý výběr léků na zmírnění bolesti. Pacientovi, který trpí bolestmi, je nutné připomenout skutečnost, že za jeho trpělivost, odvalu a pokoru bude očištěn od hříchů a odměněn tou nejlepší odměnou (vstupem do Ráje). Pokud pacient přijme svůj osud a vyrovná se se svou chorobou, tak bude schopný lépe snášet bolest. V žádném případě by neměl zoufat a podléhat depresi a úzkosti. Věřící člověk nesmí přestat bojovat proti své chorobě a doufat v pomoc Alláha. Pravý služebník Alláha je vždy připravený snášet bolest za cenu získání Jeho milosti a shovívavosti.

Lidský život je potřebné chránit od početí až do přirozené smrti.

Zprávy ze světa

Qatar: šejch Qaradáwí odsuzuje terorismus

Mezinárodní islámská tisková agentura

Přední islámský učenec šejch Júsuif Al-Qaradáwí odsoudil všechny formy terorismu. Terorismus popsal takto: "Je to způsob ohrožování lidí a ubližování jim nejruznější-

mi způsoby včetně únosů letadel. Mezi únoscem a cestujícími není žádný spor nebo rozdílné názory. Podobně je to s držním rukojmích. Únosci a rukojmí se navzájem neznají. V takových případech byli rukojmí použiti na dosažení určitých cílů únosců. K tomuto došlo v případech

rukojmích, které před časem zajala extrémistická skupina Abu Sajjafa na Filipínách."

Šejch Qaradáwí také rozebíral různé formy terorismu. Řekl, že zabití turistů jako forma nátlaku vůči vládě se rovněž považuje za terorismus. Útoky na Spojené státy, ke kterým došlo 11. září, klasifikoval jako teroristické útoky. "Byla unesena civilní letadla s cestujícími. Mezi únosci a pasažéry nebyl žádný konflikt. Podobně tomu bylo předtím v případě útoku na Světové obchodní centrum. Při útocích byli zabiti

nevinní lidé, muslimové i nemuslimové, kteří neměli vůbec žádný vliv na politiku vedenou Spojenými státy."

"Odsuzujeme terorismus, protože zpřičňuje agresi proti nevinným lidem. Terorista je izolovaný člověk, extrémistický fanatik, vzhledem k myšlenkám, kterým věří. Na rozdíl od ostatních vidí svět, život a lidi z tohoto pohledu. Sebe vidí jako

správného člověka a ostatní považuje za špatné a zvrácené," doplnil šejch Qaradáví, žijící v současné době v Qataru.

Také řekl: "Takové vraždy a náhodná zabití nepřinesou žádné pozitivní změny. Když zavraždí nějakého vůdce, nastoupí jiný. Podobně ten, kdo páchá teroristické činy, v tom nemůže pokračovat stále. Zklatme se a jednoho dne se vzdá. Jeho činy

přinesou jen vraždy a pokazí si život a úsilí."

Šejch Qaradáví řekl, že násilí není tou správnou cestou k dosažení změny. Změna je podle jeho slov dlouhodobý a zakořeněný proces, který se děje postupně a lze k ní dospět jen následováním způsobu života, který nám ukázal Svatý Korán a sunna posledního proroka Muhammada.

Moskva, 20. června

Hlavní ruské islámské organizace položily základy organizace, která bude pomáhat šířit Islám a vystupovat proti předsudkům o muslimech.

Mavrov podotkl, že organizace se bude zaměřovat na kampaň na šíření Islámu a ochranu ruského islámského dědictví.

"Chtěli bychom chodit mezi ruské občany, vysvětlovat jim podstatu Islámu a pomáhat novým ruským konvertitům

nejméně 503 Rusů, 487 v roce 2002 a 430 v roce 2001. Z celkového počtu bylo 60 % žen a 40 % mužů.

Mavrov řekl, že asociace bude vést všestrannou a komplexní mediální kampaň, aby všechny Rusy seznámila s podstatou Islámu. Nová organizace bude také mít vlastní mediální síť, takže bude moci lépe komunikovat s ostatními islámskými organizacemi ve státě.

Muslimové v Rusku založili společnost na šíření Islámu

Národní asociace ruských muslimů je výsledkem snahy center v Omsku, Sibiře, Ruské muslimské organizace v Oskar-Ola, východního Ruska, centra Banu Zulkarnein v Moskvě a kulturního centra v Alma-Atě", řekl pro Islamonline.net mluvčí organizace Grigori Amir Mavrov.

podáním odpovědí na jejich otázky a vzdělávat je v Islámu." Mavrov prozradil, že počet ruských konvertitů stoupá, za poslední tři dny přijalo 13 Rusů Islám jen v centru Banu Zulkarnein. Zdroje od řady ruských muslimských představitelů oznámily, že v roce 2003 se stalo muslimy

V dubnu tohoto roku ruští muslimové založili svou první organizaci chránící jejich ekonomická, politická a náboženská práva. Muslimská populace Ruska se odhaduje celkem na 23 milionů, což je asi 15 procent z celkového počtu obyvatel. Dva milióny muslimů žije v hlavním městě Ruské federace Moskvě.

The Copenhagen Post

Zkoumat důvody, proč jen v posledních letech přijalo Islám 3000 až 5000 etnických Dánů, si daly za úkol dvě badatelky. Obě začaly zeširoka zkoumat tento fenomén, aby poznaly, proč se tisíce etnických Dánů od počátku 90. let dobrovolně obrátilo na Islám.

Ačkoliv dosud nejsou přesné statistiky o počtu muslimů narozených v Dánsku, výzkumníci, kteří stojí za projektem "konverze k Islámu v Dánsku" tvrdí, že toto číslo se pohybuje mezi 3000 a 5000. Provedli rozhovor asi se stovkou dánských

lečnosti považovány za přežitky. Mnozí lidé stále očekávají úpadek pobožnosti v moderní sekulární společnosti, ale ona ve skutečnosti nabírá jiné formy. Islám je jedním z nerozšířenějších náboženství v Dánsku, druhý po křesťanství, a nabízí smysl pro obec věřících stejně jako více tradičních hodnot", vysvětluje Jensenová. Popsala dánskou konverzi na Islám jako druh opačné integrace.

"Dáni se obrátili na víru a kulturu imigrantů. Většinou konvertují mladí lidé mezi 15. a 30. rokem života. Jsou to často velmi vnímaví a vzdělaní lidé, pro které je konverze prostředkem být moderním člově-

generaci mladých lidí v Dánsku, kteří vyrůstali po boku muslimů", říká Abdulwahid Pedersen.

Dochází tu ke vzájemnému ovlivňování. Zatímco část "rodilých" muslimů se necítí být svázána s vírou, nemuslimové jsou zataženi do sociálních vazeb a intenzivního náboženského přesvědčení své nové víry. Vyskytují se také případy, kdy se někteří lidé zamilují do osob vyznávajících jinou víru, jak poznamenává Pedersen.

Tina G. Jensen a Abdulwahid Pedersen tvrdí, že zaznamenali případy, kdy se nejvíc Dánů obrátilo na Islám právě v době masivní veřejné kritiky této víry. Mnozí

Studie zkoumající dánské konvertity k Islámu

muslimů a doufají, že dotazník distribuovaný mezi dalších 500 konvertitů osvětlí další motivy, které byly za jejich rozhodnutím přijmout Islám.

Tina G. Jensen, PhD, z Dánského antropologického institutu, vedla výzkum v této oblasti a nabídla deníku Jyllands-Posten svůj vlastní pohled na tento trend.

"Myslím, že mnoho lidí cítí, že jim v jejich denním životě chybí určitá duchovnost. Náboženské zvyky jsou v naší spo-

kem a současně člověkem aktivně hledajícím náboženské vyžití. Konverze taktéž může být čin protestu vůči modernímu světu, ve kterém se vše stále mění, hodnoty jsou nestálé a nic není jisté", říká Tina Jensen.

Imám Abdulwahid Pedersen přijal Islám před více než 12 lety. Tehdy věděl o dalších přibližně 15 až 20 Dánech v podobné situaci, ale všiml si více možných příčin rostoucího zájmu o Islám.

"Jedním z důvodů je to, že máme celou

z nich si přečetli Korán právě proto, aby se přesvědčili, jestli odpovídá tomu, co říká reklama. Hlavní zaměření na Islám má "nakažlivý" efekt, i když tisk a média informují velmi negativně a tendenčně. Lidé objevují Islám, protože "se chtějí dovědět, proti čemu je celý svět zaujatý", říká Abdulwahid Pedersen. Výzkumný projekt vedený Tinou G. Jensen a Kate Ostergaard je financovaný státní humanitní vědeckou radou a měl by být dokončen v roce 2006.

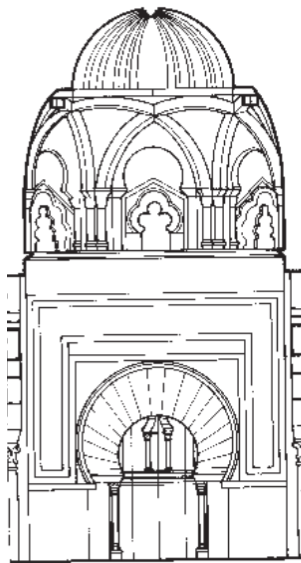
Londýn, 11. 7. 2004

Evropská rada pro vydávání fatwy vybízí muslimy žijící na Západě, aby respektovali zákony

Již potřinácté se sešla Evropská rada pro vydávání fatew a výzkum (ERVF), tentokrát v Londýně. Rada připomněla muslimům žijícím na Západě nezbytnost dodržování zákonů v těch zemích, kde žijí a taktéž respektování práv nemuslimů.

Na závěr setkání, které se konalo v London City Hall od 7. do 10. července a které slavnostně otevřel starosta Londýna Ken Livingstone, muslimští učenci vydali několik důležitých doporučení (fatew), většinou určených muslimské komunitě žijící na Západě.

Orgán doporučil muslimům na Západě, aby využili všech zákonných norem k tomu, aby země, kde žijí, oficiálně uznaly Islám jako náboženství a muslimy jako komunitu těšící se plným právům. Doporučení taktéž apeluje na muslimy, aby respektovali životy a majetek občanů jiných vyznání.

"Muslimové na Západě by měli plnit všechny povinnosti a měli by být dobrým příkladem pro ostatní. Kultivovanost a vysoká morální úroveň muslimů by se měla projevovat v jejich projevech, skutcích a chování."

Rada také povzbuzuje muslimy na Západě k tomu, aby "si osvojili pozitivní a pokrokové postoje, které jsou součástí společenského systému".

"Muslimové žijící na Západě by měli vykonávat maximum pro výchovu nové generace chlapců a dívek rozumným způsobem a v duchu islámských tradic a to pomocí zakládání škol, výchovných a zábavných center, aby je ochránili před různými deviacemi."

"Muslimové žijící na Západě by měli hledat možnosti zakládání finančních institucí a společností, které vyhovují islámským ekonomickým pravidlům."

Hostitelem výročního zasedání ERVF byla Britská muslimská asociace Londýně. Setkání se účastnily desítky muslimských učenců z celého světa i hostů, pozorovatelů a mediálních zástupců různých národností.

"Diskuze během setkání se zaměřila hlavně na problémy muslimských rodin žijících na Západě. Rada se také zabývala hledáním vhodných řešení těchto problémů. Rada si přitom dala za úkol, aby všechna navrhovaná řešení byla v souladu se šarijou (islámským právem) a bez porušení zákonů, platných v evropských zemích", řekl tajemník šejch Hussejn Halawa pro Islamonline.net.

Během závěrečné schůze odpovídala Rada na mnohé otázky, které přicházely z různých evropských zemí.

Následující článek je přepisem příspěvku uveřejněného ve vřbec prvním čísle Hlasu (1. ročník, číslo 1, z dubna r. 1937) a byl ponechán v nezměněné podobě

Omar Rolf Ehrensels:
předseda "Orientbundu", Vídeň:

Československo a Islam

Československá republika sama a její historické dějiny nemají žádného přímého vztahu k světu Islámu. Tím se také liší od zemí jižní a střední Evropy, jako Polska, Maďarska, Jugoslávie, Rakouska, Itálie (Sicilie), Francie a Španělska.

Nedostatek dějinného společenství zdůrazňuje ale tím více duševní a světový odraz.

Islam odlišuje se od jiných jednobožských světových náboženství především jeho hluboce zakotvenou snášenlivostí. Všichni ti velcí hlasatelé víry a vůdci lidu, kolem kterých se jiná náboženská společenství kupí, jsou v Islamu uctíváni jako proroci a vyslanci Boha a jsou pojmuti do celého náboženského obrazu se skutečnou láskou.

Která země v Evropě by byla schopna reprezentovati co nejlépe tuto svéráznou islámskou trpělivost a zároveň i úctu před náboženskou svobodou jednotlivce, nežli právě země Masarykova?

Islam neobrátil ideu své snášenlivosti jen vůči zakladatelům cizích náboženství,

ale také i rozšiřuje tuto na realisticky střízlivé podstatě pozemské přírody, na jeho vlastní chráněnce. Islámský světový názor jest postaven na velké, krásné a vznešené bási, bez ohledu na jsoucnost a vývoj pozemský, čímž jest i nyní stále nezměnitelný.

Příslovečný umělecký smysl a výkonná způsobnost českého národa spojuje oba dva tyto činitele, aniž by zabraňovala realismu, spojenému živě s touto zemí, připojit Islam k svému novému životu.

Islam jest vskutku ta největší a nejpřesnější mezinárodní spojka, která bez nepřátelství ku kterékoliv rase, třídě neb náboženství, dovedla ve svých řadách přemoci a odstraniti všechn národnostní, rasový a jazykový rozpor.

Mahatma Gandhi mluvil kdysi o nelidském odstraňování černočů ve Spojených státech jižní Afriky, které se nemohlo vyrovnati ani ukrutnostem v jižních státech

Severní Ameriky. Tehdy ukončil svoje pozorování právě chválou moslimského bratrství: "Kde také sebevznešenější muslim přijde do styku s domorodým černochem, tam jsou rázem zapomenuty všechny rozdíly v rase i společenském postavení."

Spojující síla náboženství překonává zde všechny příkré rozdílové meze. Potřeba překonati za nynějších dnů tak přístrojené národnostní nenávisť jest tak citelná mezi všemi evropskými státy a i pro Československou republiku jest to zvláště důležitá úloha.

Budování vnitřního souladu na islámském základě, jak zde bylo načrtnuto a obrazně řečeno, otvírá nově zřízenému islámskému časopisu pro Československo široké pole splnění toho všeho, tolik důležitého pro dobro všeho lidstva, žijícího v Evropě i mimo ní a tím nabývá onen časopis nepopíratelného významu.

Přeložila A. B.

Zpráva o činnosti Ústředí a organizací

Velký svátek (Íd al-Adhá) jsme v Islámských centrech společně oslavili svátečními bohoslužbami dne 1. 2. 2004. Následující den oslava pokračovala společným obědem a kulturním programem. V Islámském centru v Praze natáčela při příležitosti sváteční bohoslužby Televize Praha. Dne 8. 8. byla v Brněnské mešitě oslava pro děti při příležitosti Velkého svátku.

Pražská Islámská nadace zaslala pro ČTK tiskovou zprávu o pouti do Mekky a muslimském Svátku obětí. Tématu pouti do Mekky se týkal i živý rozhovor, který poskytl V. Sáška stanici BBC 2. 2. 2004. Český rozhlas 6 vysílal v únoru celkem pět čtených pořadů na islámská témata, která pro něj připravila Islámská nadace v Praze. Dne 2. 2. přednesl Jalal Atassi přednášku s názvem "Islám na Moravě" na radnici v Brně-Bohunicích. V únoru vyšel v časopisu Naše rodina rozhovor s V. Sáškou.

Dne 3. 3. jsme měli dvě přednášky pro žáky na škole v Mariánských Lázních. Dne 4. 3. uspořádala Asociace pro mezinárodní otázky veřejnou přednášku k probíranému "šátkovému zákonu" ve Francii. Mezi čtyřmi diskutujícími panelisty byl i prof. T. Halík a za Muslimskou obec V. Sáška.

Dne 23. 3. navštívila Islámské centrum v Praze asi 40ti členná skupina studentů z Norska, která si prohlédla pražskou mešitu a diskutovala se zástupci Islámské nadace v Praze. Dne 25. 3. jsme pronesli dvě přednášky pro žáky základní školy v Praze 4 - Michli. Dne 29. a 30. 3. navštívili Brněnskou mešitu studenti Střední umělecké školy výtvarných řemesel v Brně. Dne 2. 4. zástupci Islámské nade-

ce v Praze spolu s několika lékaři z řad muslimů vykonali přednášku na Vyšší zdravotní škole v Praze 5.

V dubnu vydala Islámská nadace v Praze překlad anglické verze knihy Júsufa al-Qaradáwího "Povolené a zakázané v Islámu". Zájemci o tuto knihu se mohou obrátit na Islámské centrum v Praze nebo v Brně, knihu je možné poslat i na dobírku. První vydání této knihy bylo jen v malém nákladu a je určeno především členům muslimské komunity u nás.

Islámská nadace v Brně a Islámská nadace v Praze se zapojily do pomoci třem českým novinářům, uneseným 11. 4. 2004 v okupovaném Iráku a ukrývaným 6 dní na neznámém místě. Dopisy s žádostmi o jejich propuštění, adresované Asociaci muslimských učenců v Iráku (která mohla být nápomocná při vyjednávání), podle některých diplomatů přispěly ke šťastnému konci celého případu.

Dne 5. 4. jsme v Praze provedli přednášku o Islámu pro učitele asi 10ti škol z různých měst ČR. Dne 7. 4. navštívily mešitu v Brně 3 třídy jedné brněnské střední školy. Dne 9. 4. natáčel v Brněnské mešitě Český rozhlas a z natáčení vzešel i článek uveřejněný později v časopisu Nový prostor. Dne 10. 4. jsme poskytli krátký rozhovor o muslimských svátcích pro rádio Impuls. Dne 13. 4. jsme měli přednášku na základní škole v Kralupech nad Vltavou, dne 20. 4. v základní škole v Praze 4, dne 26. 4. v základní škole v Teplicích a dne 29. 4. v základní škole v Praze 8. Dne 28. 4. jsme měli přednášku pro veřejnost v České Lípě pořádanou místní organizací

Cedr. Dne 3. 4. jsme měli přednášku na základní škole v Chrudimi, dne 5. 5. na základní škole v Praze 4, dne 13. 5. na základní škole v Mostu a dne 26. 5. na základní škole v Brně.

Dne 22. 4. navštívili mešitu v Brně studenti gymnázia Tábořská, ve dnech 28-30. 4. to byly tři skupiny ze Střední průmyslové a Vyšší odborné školy textilní, dne 4. 5. asi 20 studentů - skautů z různých brněnských vysokých škol a dne 10. 5. studentky z Evangelické akademie.

Dne 11. 5. odpovídal V. Sáška na dotazy v on-line rozhovoru na serveru ihned.cz, dne 15. 5. byl pozván do pořadu Doteky víry v Českém rozhlase I - Radiožurnál, dne 20. 5. se spolu se zástupci křesťanských církví a Židovské obce zúčastnil mezináboženské diskuse na půdě Evangelické fakulty v Praze na téma "Násilí v náboženství a společnosti" a dne 25. 5. spolu s doc. Gombárem a dr. Hybáškovou veřejně diskutoval na téma "Proč se někteří muslimové uchylují k terorismu?", pořádané organizací Fontes Rerum. Dne 26. 5. proběhl diskuzní pořad se třemi českými muslimkami na Radiu I a 28. 5. rozhovor se Z. Masákovou pro ČR 7 - zahraniční vysílání o vztahu většinové společnosti k muslimské komunitě.

Dne 27. 5. navštívili mešitu v Brně studenti z gymnázia Hejčín u Olomouce, dne 2. 6. asi 10 studentů medicíny a 15. 6. několik pracovníků Českých drah. Dne 16. 6. zástupci Islámské nadace v Praze vykonali přednášku o Islámu pro studenty na gymnáziu v Praze 10 - Strašnicích.

NOVÁ KNIHA

Nabízíme vám novou knihu
světoznámého islámského učence
Dr. Júsufa al-Qaradáwího

Povolené a zakázané v Islámu

- český překlad (252 s.) anglické verze
knihy *The Lawful and The Prohibited in
Islam* (v arabském originále "*Al-Halál
wal-Harám fil Islám*").

Za 150,- Kč je k dostání v Islámských
centrech v Praze, v Brně a v Olomouci.
Na adrese pražské mešity je možné si
ji vyžádat i na dobírku (spolu s poštov-
ným je cena kolem 190,- Kč).

V Praze dne 10. 8. 2004
23. džumádá-th-thání 1425
Majitel a vydavatel:
Al Ittihad Al Islami
Ústředí MNOO v České republice
Redakční rada:
RNDr. Vladimír Sáška,
ing. Muneeb Hassan, Jalal Atassi,
ing. Lazhar Maamri.
Redakce:
Blatská 1491,
198 00 Praha 9 - Kyje
Tel.: 281 918 876,
fax: 281 917 414
e-mail: praha@muslim.cz
Registrace: MK ČR E 11633

